

KVINNORNAS TIDNING

N:o 19. 2:dra årg.

7 Maj 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Lösnummer 20 öre.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

INNEHÅLL.

Den utrikespolitiska skådebanan just nu.
Änkor och deras barn. Av Frigga Carlberg.
Grupptänkande eller självständigt tänkande. Av Elin Wahlqvist.
Ett svårlöst problem.
Skönheten eller personligheten.
Prosa och poesi.
Teater.
Folk som aldrig trampa ut barnskorna.
Ansiktet.
Kvinnas lämplighet som underrättsdomare.
Sport för flickor.
Nervositet. III.
Journalistens natt.

Den utrikespolitiska skådebanan just nu.

Genuakonferensen är fortfarande utrikespolitikens brännpunkt. Det är emellertid lönlös möda att medels veckans ofantliga mängd av ordrika, motsägande eller intetsägande telegram söka framkonstruera en med verkligheten överensstämmande situationsbild. Vi vilja i stället giva ordet till den ansedda engelska tidskriften "Saturday Review", som har en del intressanta saker att säga om den utrikespolitiska situationen just nu.

"Händelser av den största vikt och betydelse försiggå i dessa dagar i Genua. Den lilla hamnstaden vid Adriatiska havet tjänstgör endast som ett slags reflektor, en strålbrytare, som gör rörelserna i tiden mera klart framträdande för allas ögon. Vid dess skarpa sken synas Europas folk ordna sig i nya grupper. Ett stort, hoppytrat Mellan-Europa, vida större och omfattigare än Preussen tänkt sig som framtiden i sina vildeste drömmar, håller på att svetsas tillsammans och hårdna till under pressningen av de omgivande makterna. Den konstnärligt hopfogade byggnaden i Versailles faller i hop som ett korthus. Man börjar få en aning om, hur framtidens historia kommer att te sig. Skådebanan är färdig för det nya spelet, som nu kommer att uppföras, vari den gamla nationalismen och den nya internationalismen skola drabba samman. Representanterna för den gamla traditionen, Frankrike å ena sidan och Japan å den andra, äro drivna åt sidan och hållas skilda åt av den nya makt, som ifattat säkert fäste mellan Stilla havet och Vogeserna och är stor nog att nå ända upp till Ishavet i norr och Svarta och Kaspiska haven i söder. Det var en lyckka, att det nya förbundet mellan Tyskland och Ryssland kungjordes i Genua, ty den skiljakthet i meningar hos de församlade makterna, som genast kom i dagen, visar oss tydligt och klart, vad världen nu har att hoppas och frukta. De nationer, som voro neutrala under sista kriget, göra gemensam sak med Tyskland och Ryssland. Italien ger sitt moraliska stöd åt samma håll, fastän tveakande, liksom Storbritannien, av diplomatiska skäl och obegenhet att lägga en alltför tyngande vikt i vågskålen. Endast lilla ententen (Rumänien, Jugoslavien, Tjeckoslovakien) står helt

på Frankrikes sida. Men moraliskt sett står Frankrike ensamt, förvirrat och hjälplöst inför uppyllelsen av sina värsta farhågor. Det har kommit till Genua för att nödgas höra en dom, som Englands premiärminister ogärna ville uttala med egna läppar. Översta rådet, som har dikterat Europas öden under tre och ett halvt år, har mistat sitt inflytande om också ej sin benämning. Ihålligheten i Versailles-fördraget har blottats, nu då täckelset är borttaget. Tre män kunna ej för evigt behärska en världsdal. Det finns ej längre segrare och besegrade.

För att fullt fatta vikten och innebörden av vad som hänt, så låt oss föreställa oss, att Tyskland och Ryssland kommit till detta samförstånd utan någon Genuakonferens. Frankrike, redan förbittrat över uteblivandet av skadeståndersättningen och den påtagliga förlusten av de pennningar, vilka dess allmoges lån nedlagt i Ryssland, skulle stått färdigt att gripa till vapen. Dess regering skulle i ursinnig vrede ha kastat in sina arméer i det inre av Tyskland, och återinförandet av freden och handelns pånyttfödelse skulle ha fördröjts i oändlighet. En sådan utgång har det varit Storbritanniens ständiga strävan att förhindra. Åter och åter ha vi lagt en återhållande hand på deras skuldror, vilkas enda diktan och traktan varit att pressa Tyskland ner i stoftet. De underhandlingar, som pågått mellan Tyskland och Ryssland, kunna ej ha varit ökända för vårt utrikesdepartement. När premiärministern försäkrat, att vad som hänt varit en fullständig överraskning för honom, så talar han naturligtvis sanning. Men att han ensam skulle varit okunnig om något, som var och en politiskt intresserad person diskuterat i veckotal, går över vår fattningsförmåga. Han hade kommit till den övertygelsen — om på grund av rykten eller direkta underdrettelser är av föga vikt — att en uppgörelse av den natur, som nu offentliggjorts, vore i görningen mellan Tyskland och Ryssland. Hade han under dessa omständigheter stått som en likgiltigt åskådare, skulle han bragt sig själv i vad han ansåg för ett allvarligt dilemma. Frankrike skulle ha ropat på hämd och repressalier. Genom att understödja Frankrike skulle han motarbetat sina egna önskinningar och syften. Genom att sätta sig emot Frankrike skulle han ha påskyndat, vad han så länge sökt avvärja — en brytning mellan ententemakterna. Då dessa fakta tagas i betraktande, så blir slutligen hans stora entusiasm för en Genuakonferens förvånligt. Han önskade få sin bundsförvant dömd inför sittande rätt och få hans händer bundna, så att han ej skulle kunna ta till vapen mot Tyskland. Under dessa omständigheter är det förvånande, att ingen, som följt händelsernas gång, har kunnat inse den verkliga betydelsen av vad som inträffat.

Världspressen, de italienska socialisttidningarne undantagna, har beaktat den tysk-ryska överenskommelsen som ett trots mot etiketten och hava tillåtit sig diskutera rättmätigheten av den träffade anordningen. Om Ryssland och Tyskland vilja ingå en klok och praktisk överenskommelse så är det givetvis deras rättighet att också göra det. Hur har

Änkor och deras barn.

För Kvinnornas Tidning av Frigga Carlberg.

Överallt i världen klagas över slöseriet, hittills uppnått i mänsklighetens historia, med naturprodukter — timmer, kol och vattenkraft t. ex. — och hur vi leva på kapital i stället för inkomst, utan hänsyn till våra efterkommande.

Lika syndigt är slöseriet med människokapitalet. Det var, om jag ej missminner mig, mr Roosevelt som först utslungade ordet "rassjälv-mord" i protest mot uppblandning och urartning av den amerikanska folkstocken. Hans yrkande på "konservering av naturliga resurser" har ej ännu trängt in i samhällsmedvetandet.

Det har i en föregående artikel talats om faderlösa barns ställning utom äktenskapet, men faderlösa barns ställning inom äktenskapet är, enligt sed och tradition, ej bättre. — Det går en tendens genom tiden, uttryckt i talesättet: "ett barn har rätt till sin mor". Stundom hör man även, ehuru mera sällan, den satsen uttalas, att "en mor har rätt till sitt barn".

Men det är egentligen på tal om ogifta mödrar. — Huru ställer sig principen ifråga om barn till änkor? D. v. s. fattiga änkor som måste själva försörja sig och sina.

En typisk bild ur livet kan måhända bäst klargöra tillvägagångssättet, då samhället utsträcker sin skyddande hand i ett sådant fall.

Familjefadern blev arbetslös genom storstrejken 1909 och flyttade med hustru och två barn till sin hembygd, där han, som var känd och aktad för ordning och skötsamhet, erhöi anställning som skolvaktmästare med en lön av 60 kr. i månaden, jämte fri bostad, bränsle och ljus. Hustrun erhöi för skurning av lokalen 15 kr. i månaden. Barnantalet växte och då mannen dog 1918 funnos sex små faderlösa i det fattiga hemmet, det yngsta ej ännu fyllda två år. Hustrun var en arbetsam och duglig kvinna, en god och kärleksfull mor, men dessa egenskaper voro inte nog räntebärande för att försörja sex barn. Det blev naturligtvis vederbörande fattigvård som måste taga hand om dem.

Hur skedde nu detta? Tillämpades principen: "Rädda modern åt barnet?"

Den fattigvårdskommun som hade att sörja för familjen gjorde som alla andra kommuner skulle ha gjort i liknande fall: Barnen, även den lilla 2-åringen, utackorderades på landet hos främmande människor och mo-

dern flyttade tillbaka till Göteborg, där hon underhåller sig med sömnad. Allt hon kan spara av arbetsförtjänsten använder hon till resor för att besöka barnen och att hjälpa dem med kläder. — Det är enda sambandet hon har med barnen hon fött till världen, vilkas medelpunkt hon en gång varit, vilkas första stappande steg hon lett, vilkas tårar hon avtorkat och vilkas leenden hon lockat fram — nu stå de främmande inför henne. Hur tro ni, som själva äro mödrar, att detta känns för en mor? Metoden — som icke upfunnits av kvinnor, vilket är dess enda ursäkt — kunde vara på sin plats, där moderns karaktär och levnadssätt gjorde henne olämplig som uppfostrare; men där hon gjort sig känd som en god, redbar och arbetsam kvinna och mor bör hon få behålla sina barn och tillerkännas det samlade understöd barnen betinga på annat håll. Även om det skulle behöva höjas, vore det kanske en god penningplacering. På sina håll tillämpas principen: mindre bidrag åt barnet där modern själv vårdar det än till fosterföräldrarna. Det räknas med moderskärleken som handelsvara vid uppgörelsen. Tänkte man på barnets bästa — vilket ju borde vara första synpunkten — så borde väl fördelen för detta att få växa upp hos sin egen mor, få hennes ömhet och vård och förståndiga fostran vara värd några kronor ur fattigkassan.

I tusen och åter tusentals år har moderskärleken, ha hem- och familjeliv prisats och besjungs på prosa och dikt som de största moraliska värden livet har att bjuda. Och ändå — när en kvinna mister sin man, är nedtyngd av sorg och bekymmer, så tar samhället barnflocken, hennes sista återstående tröst, ifrån henne och skingrar hemmet — det är *fattigdomen* som bestraffas — ensamma mödrars fattigdom.

I skolorna hållas djurskyddsföredrag för barnen och de förmanas att icke plundra fågelbon — det kallas med rätta obarmhärtigt och grymt — hur skulle det vara att tillämpa samma uppfattning ifråga om människobarn i behov av modersvård. — Fosterföräldrarna kunna naturligtvis vara goda och praktiska människor — att många äro det vet jag, men det hindrar icke att plundring av fågelbon är grymt och hjärtlöst, att äggen kunna utkläckas av andra fåglar. Har ni sett en fågelamma i förtvivlan flaxa kring sitt tommå bo?

Den mor här omtalats, yttrade, då hon i somras bereddes tillfå vara med* en av sina gossar på landet: "Det är nästan värre, när jag är och syr någonstans, där det finns barn — då skriker det i mig efter mina, och de nätterna är det inte lätt få en blund i ögonen".

Spetsigheter.
Takt är ibland det veta att man bör veta mindre än vad man vet.
Icke alla offer för olycklig kärlek äro ogifta.

Grupptänkande eller självständigt tänkande.

Av Elin Wahlqvist.

Litet var av oss, nyblivna medborgarinnor, känna helt visst ett stort behov av ökade kunskaper på det politiska och sociala området och av förmåga att assimilera dem, så att de kunna ge oss vägledning vid utövandet av våra kommunala och politiska rättigheter. Oupphörligt stöta vi på problem. Ja, knappt en enda samhälllig fråga ligger rätlinig och överskådlig framför oss. En till synes så enkel fråga som nykterhetsfrågan kan för en nykterhetsvän bli invecklad och svår. "Bort med allt vad rusdrycker heter, totalförbud, så blir svenska folket nyktert!" ljuder parollen från ett håll. "Front mot förbudet, ty annars blir varannan svensk lagöverträdare och superiet värre än någonsin!" ljuder det från annat håll. — En ännu värre labyrint erbjuda de ekonomiska frågorna. Bara att orientera sig med de många termerna som flyga omkring som ilsket surrande flugor kostar möda: deflation, inflation, guldmynntfot, handelsbalans etc. Och när det gäller att gå "from sounds to things" och pröva de många recepten mot dyrtid och depression: tullar, införsel förbud, stabilisering av myntvärdet, lönesänkningar etc., där sakkunnigas meningar löpa åt olika håll, då må ingen för-tänka oss om det börjar snurra litet i våra otränade hjärnor. En elak aning stiger upp inom oss att några av dem som surra med i diskussionen inte vet så mycket mer än vi själva. Lusten blir onekligen stor hos oss att koncentrera oss enbart på våra husliga värv och lägga på hyllan de rättigheter, som bara för kort tid sedan syntes oss så eftersträfvansvärda. Sättet vore visserligen bekvämt, men våra samveten protesterar.

Ett annat sätt att slippa ifrån det självständiga tänkandet är grupptänkandet. Vi gå in i ett parti och tänka programenligt, som alla de andra i partiet. Det känns så lugnt. Det är ju tränade personer, som handha ledningen och det ansvariga tänkandet. Och vi få ju också en liten roll att fylla, just lagom för vår energi och

förmåga som nummerhästar. Och i de stora valbataljerna är det ju på dem utgången beror. När vi över skiljemurarna kasta en blick på de andra partierna, så är det mest bara en liten sidoblick för att konstatera ett på förhand fastslaget faktum. Och skulle vi någon gång råka i diskussion med politiska oliktankande, så äro vi å ömse sidor matade med slagord, hämtade ur press och valtal, så att vi behöva ej blamera oss alltför svårt och diskussionen brukar sällan kasta något större ljus över diskussionsämnet. Detta förefaller mig att vara det såväl bland män som kvinnor vanliga sättet att delta i det politiska livet i våra dagar. Men helt visst är detta grupptänkande en av partilivets avigsidor och en dålig frukt av proportionalismen med dess skräck för splittring. De själlösa skaror den uppammar äro emellertid en stor samhällsfara, ty erfarenheten har visat, att de lätt genom agitatorers påverkan och vid politiska kriser förvandlas till en upphetsad partifanatisk skara, som kan komma mycket ont åstad.

Äro vi besjälade av önskan att delta i det offentliga livet som självständigt tänkande och handlande personer, så finns det inga bekväma genvägar för oss. Då äro vi hänvisade till ett mödosamt kunskapsinlämmande, vilket naturligtvis inte utesluter att vi kunna gå in i ett parti och därinom verka för vår övertygelse. Men vi måste lyssna till tidens många olikljudande röster, och med vårt eget förstånd, hur skroppligt det än är, avgöra, var det för oss sanna och rätta ligger, och handla därefter. Och från vår egen tid kunna vi vända oss till gångna tider och låta historien bli oss en läromästare, som hjälper oss att rätt bedöma förhållandena i vår tid. Det är också så mycket praktiskt socialt arbete, som behöver kvinnornas medverkan och som skärper deras blick och iakttagelseförmåga. Vägarna till vetande och kunskaper äro många, men ingen är bekväm och lätttrampad.

Ett svårlöst problem.

Bland de märkligare motionerna vid årets riksdag äro att nämna hr Lithanders förslag om utredning rörande skärpning av straffbestämmelserna för övervåld och nidingsdåd som begås mot kvinnor och barn, och hr Alfred Petréns förslag om utredning under vilka förhållanden sterilisering av sinnesslöa, sinnessjuka och fallandesjuka eventuellt sedlighetsförbrytare må äga rum. Hr Lithander ifrågasätter i sin motion prygelstraff för det angivna slaget sedlighetsförbrytelser och vid händelsens upprepande brottslingens sterilisering.

Dessa frågor stå på dagordningen i de flesta länder och synes allvarligt påkalla en lösning. I Danmark har saken bragts under

diskussion i pressen genom den regering tillställda danska kvinnornas landsadress i vilken utredning i ärendet begäres.

Vi skola här nedan återgiva några uttalanden från läkarevetenskapligt och juridiskt håll, ägnade att belysa det svårlösta problemet.

I den danska tidningen "Nationaltidende" skriver Birkedommer Aug. Goll bl. a.:

Bland de bördor varje modärnt samfund har att bära på är även omsorgen om invaliderna, de själsligen eller kroppsligen defekta. Dessa från födelsen vanföra stackare, dessa sinnessvaga, vansinniga måste samhället taga hand om, med undantag för de sällsynta fall då föräldrar eller andra

(Eftertryck förbjudes.)

**SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET**
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande ränta

Telegramadress
"Kreditbolaget"

HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — — —"

"— — med gedigen och fint kultiverad ton — — — —"

SÄGER DAGSPRESSEN

Bör ej saknas i något svenskt hem!

PRENUMERERA Å NÄRMASTE
POSTANSTALT ELLER BOKHANDEL!

Aktiebolaget
Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

TREVLIG och INTRESSANT

FÄRSKA NYHETER
VÄRDEFULLT INNEHÅLL

**GÖTEBORGS
MORGONPOST**

Den största morgontidningen

EGNELL Co.

Skönheten eller personligheten?

Den faddergäva en kvinna hästskulle önskat sig, om hon fått välja, och som hon, om hon verkligen erhållit den, skattar högst är nog — skönheten.

Sannt är också, att utseendet spelar en utomordentligt viktig roll i fråga om kvinnans framgång i livet, vägen må bära till kullerstolen eller ut i arbetslivet.

Men i ett avseende överskattas skönheten. Är, som man allmänt tror, detta yttre företräde, vilket så starkt appellerar till mannens känslor och så lätt sätter hans hjärta i brand, av samma betydelse, när det gäller att hos honom hålla den väckta kärleken vid liv?

Två kvinnor stå bredvid varandra på stranden. Den ena en mycket vacker ungdom, en vision i vitt, och intill henne en kvinna i mogen ålder med ett utseende — ja, ett av dessa utseenden, som man icke lägger särskilt märke till.

En ung man, vars blick faller på gruppen utbrister i en ton av beundran och livligt intresse: Vem är hon?

Det är endast den vackra han ser. Den andra kvinnan existerar inte för honom.

Han har låtit presentera sig för visionen i vitt, har bedärats av leendet som leker kring hennes friska mun, av de ljusa lockarna som omsluta den snövita pannan, av dessa ögon, blåa som safirer. De ha talat med varandra. Om vad? Han vet det ej, men han minns, att det låg ett tjugande behag över ordens lätta lek.

En vecka har gått, två, under vilka de varit ständigt tillsammans. Kanske dock något mindre de senaste dagarna. Det har hänt, att han inte gått med till dansen, fastän hon varit där, och i stället hissat seglen på yachten och styrt ut till havs.

Nu står han på badhusverandan och ser henne nere på ångbåtsbryggan tillsammans med några andra ungdomar.

Hon ler —. För första gången tänker han icke på hur vackert hennes leende är utan på att han aldrig sett henne allvarsam, att de aldrig bytt ett allvarsord. Hon ler mot honom som mot alla andra unga män, ja, på samma sätt som mot alla andra. Hennes ögon spegla himlens blå, men spegla de också en själ? Vad finns bakom denna snövita panna? Tankar? Och vad för tankar? Ha de talat om annat än nonsens, och när han försökt föra samtalet in på andra ämnen hur hopplöst tråkigt har hon inte funnit honom!

En känsla av olust smyger över honom och i stället för att uppsöka den skrattande gruppen på bryggan går han den långa verandan fram, och, för att komma bort från sig

satt ett läkareutskott med uppdrag att undersöka det kroppsliga och själsliga tillståndet, levnadslöppet och stamtavlan hos sinnessvaga, epileptiker, förbrytare och andra undermåliga individer som finnas i hospitalen, fängelserna, förbättrings-, vålgörehets- och straffanstalterna i staten. Anser majoriteten inom utskottet, efter anställd undersökning, att sterilisation bör företagas för att förebygga tillkomsten av en defekt avkomma skall så ske. Detsamma vare fallet om genomet en sådan operation det kroppsliga eller själsliga tillståndet hos en defekt väsentligen skulle förbättras.

själv, slår han sig ned i en stol bredvid den dam, som den där oförgätliga första dagen stod nere på stranden bredvid den strålande visionen i vitt.

Han vänder sig till henne med en anmärkning och får ett svar som överraskar och intresserar honom. Plötsligt finner han sig inbegripen i ett livligt samtal, vilket fångar honom och sysselsätter honom länge efter det att han åter kommit för sig själv.

Han har lika litet nu som förut observerat hennes utseende, han har icke undersökt färgen på hennes ögon eller gett akt på hur hon är klädd, han vet endast att det varit ett verkligt nöje att byta tankar med henne, att hon skänkt honom något av värde.

De följande dagarna se honom åter i samspråk med henne, den nya, under det att den vita visionen synbart irriterad rör sig i deras närhet och sänder honom sina vackraste leenden, sina mest strålande ögonkast, excellerar i nya charmanta toiletter.

Allt detta går spårlost förbi honom, så upptagen är han verkligen av denna andra kvinna, som han av en tillfällighet förts samman med. Han känner trevnad i hennes sällskap, han behöver icke anstränga sig för att vara henne till behag, hon begär inga komplimanger, han behöver inte tala om banaliteter, utan kan välja ämnen som intressera honom. Hon har gått seende genom livet, hon har bildat sig egna åsikter, som hon fritt vågar uttala, och hon har nöje av att höra hans. Hon är så välgörande öppen och naturlig, hela hennes väsende talar om godhet, idealitet och medkänsla. Hon är en helt ny typ av kvinna för honom. Hur hon kan lugna ett upprört sinne! Hur hon kan förminka ned en svår motgång till en obetydlighet, hur hon kan ingjuta mod och tillförsikt! Vilken lycka hennes sympati skänker!

Visionen i vitt höjer förväntad ögonbrynen och säger till hela världen: "Han trettio och hon fyrtyo år! Det är för löjligt! Hon kommer att vara uråldrig, när han ännu är i sina bästa år. Om hon ändå såge något ut! Det finns ju absolut ingenting tycka om hos henne."

Skönheten attraherar, men personligheten håller fast. Skönheten vissnar, personligheten beröres icke av tiden.

Han älskar denna äldre kvinna. Icke med sina sinnen men med sin själ.

Hon vet det. Hon vet att tiden skall gå och åldern komma utan att dock kunna detronisera henne i det hjärta som blivit hennes. Hon har icke äktat hans sinnen utan hans jag. På tusende olika sätt förminner hon styrkan och oförstörbarheten hos det band som binder dem samman.

För honom är hon icke blott kvinnan utan även vännen. Kärlek förenar dem men också vänskap, denna den äldste av alla känslor, osjälvvisk uppförande, varm och trofast, den renaste av de känslor som förena människohjärtan. Endast döden kan skilja dem åt —

Sommargästen till den lantlige smeden-tandoperatören: Men människa, vad har ni gjort?! Ni har inte dragit ut den rätta tanden.

Smeden fryntligt: Vänta, vänta, vi komma väl till henne också så småningom.

Prosa och poesi.

Det var en tid, då det låg poesi över ett litet potatisland.

Det var den tiden (måtte den aldrig komma åter!) då vi endast tänkte och talade om mat och surrogat för mat: svinnmålla, rabarberblad, tistlar, maskrosrötter med mera sådant. Tänk på den tiden — potatis, ren oförfalskad mat, att bli riktigt mätt av! Ja, det måste erkännas, att då låg det poesi över arbetet i ett potatisland, värde i skörden, och de små jordlotter, städerna arrenderade ut till potatisodlare, voro också ofantligt efterfrågade.

Men nu? Vad betyder det potatisland om några kvadratmeter? Kanske en hektoliter potatis å 6 kronor hektoliter. Och ett i förhållande härtill kolossalt arbete: landet skall göras i ordning, potatisen skall sättas och kupas ett par gånger, skördas och bärgas i källaren, där det troligen finns råttor som kalasa på den. Man kan se med beundran ut över en stor välskött potatisåker, men man kan inte råka i hänryckning över åtta kvadratmeter potatisblander, man kan inte på lediga stunder sätta sig ned därbredvid och fröjdas över sina händers verk. Poesien över det lilla potatislandet har totalt försvunnit.

Det visar sig också för varje år allt mindre efterfrågan på städernas potatisjord. Göteborgs stad får i år endast 1,000 potatisodlare och i fjor voro de mer än dubbelt så många! Förhållandet är helt säkert alldeles detsamma på andra platser.

Men varför bemödar man sig icke att hålla det en gång väckta odlareintresset vid liv, varför söker man inte ytterligare stimulera det? Varför förvandlar man inte de prosaiska föga givande potatisland, som ingen vill ha, till livligt efterfrågade koloniträdgårdar, dessa vackra, rikt givande små täppor, där en stadsmänniska, som lever sitt liv inom fyra väggar och inte har råd att bestå sig med sommarvistelse på landet eller vid kusten, kan på lediga stunder få njuta lite friluftsliv och det hälsogivande, nöjsamma trädgårdsarbetet?

För att förstå vad koloniträdgårdsverksamheten betyder för de stadsbor, som kommit in däri, behöver man bara en e. m. gå bort och se på en sådan där koloniträdgårdsanläggning. Vilket friskt och hurtigt liv, vilken glädje, vilken god grannsamja, vilken beskäftig flit, vilket glam bland de lekande barnen! Det är ensamma kolonister, icke så få kvinnor, eller hela familjer i fullt arbete med att snygga upp de små lustiga stugorna eller med att göra vårbruket i täppan, att gräva, kratta, så och plantera. Eller som sitta på bänkarne, skönt trötta efter arbetet och med lysande ögon se sig omkring på den lilla välsignade bit jord, som blivit deras. Om några veckor skall allt stå i sitt vackraste flor, fruktträden blomma, de spirande grönsakerna täcka sängarna, blomsterraderna knoppas. Ytterligare några veckor och skördandets tid skall börja och fortsätta till långt ut på hösten. Stora korgar med bär, grönsaker, blommor och frukt skola gå efter annan bäras hem som det rika utbytet av vårens och sommarens id. Varje ledig stund skall man vara där, värda, ansa, arbeta, vila och njuta.

En koloniträdgårdsanläggning är icke lätt för enskilda personer att

åstadkomma, i all synnerhet icke för dem som framför andra borde bli kolonister — arbetarne. Det behöves jord och även pengar till planering, stängsel, vägar, vattenledning, lekplatser för barnen m. m. Här böra stadsförvaltningarna gripa hjälpanne in, lämna jord och, som amorteringslån, försträcka medel till själva utläggningen.

Det är ett gott företag väl värt utran.

Det är otaliga timmar, vilka eljes skulle ödslas bort, som här användas till produktivt arbete.

Det är sammanlagt en betydande jordareal, som underkastas intensiv odling och förvandlas från åker och äng eller ofruktbar mark till rikt avkastande trädgård.

Det är stora värden in natura, som här på lediga stunder frambringas till ekonomisk fördel för de mindre bemedlade hemmen.

Det har sin betydelse att i våra samhällen, där missnöjet där nere sjuder som en vulkan, stora grupper av medborgare tillföras ett stort och varaktigt glädjeämne.

Det är av betydande värde att de egendomslöse få en bit svensk jord att som sin egen värda och hålla kär.

Det förefaller som skulle de olika samhällenas kvinnliga stadsfullmäktige kunna finna en synnerligen lämplig uppgift i att ordna städernas koloniträdgårdsfråga, en tilltalande, intressant och tacksam uppgift, vars lyckliga lösning skulle tillförsäkra dem sympati, beundran och erkännande.

**Kerstin Lindahls
BLOMSTERAFFÄR**
Korsgatan 4, Telefon 8462
Rekommenderas!

God extrainkomst
erhålla Damer, som vilja bli
agenter för förstklassigt, svenskt
livförsäkringsbolag.
Denna tidnings annonskon-
tor anvisar. — Telefon 18070.

Finare och ordinära
SKODON
från landets förnämsta skofabri-
ker försäljas till billiga priser i
Lanner's Skomagasin,
KORSGATAN 18.

De bästa HANDSKAR
och det rikaste urval
Drottningg. 24 **HANDSKOMPANIET** Tel. 15378

SOMMARHATTAR!
Utsökt fina och vackra.
Paradis, Cross, Esprit,
Blommor och Plymgar-
neringar synnerligen för-
delaktigt hos
Hildur Sandegren Kungsgat. 10
Telef. 6752

åstadkomma, i all synnerhet icke för dem som framför andra borde bli kolonister — arbetarne. Det behöves jord och även pengar till planering, stängsel, vägar, vattenledning, lekplatser för barnen m. m. Här böra stadsförvaltningarna gripa hjälpanne in, lämna jord och, som amorteringslån, försträcka medel till själva utläggningen.

Det är ett gott företag väl värt utran.

Det är otaliga timmar, vilka eljes skulle ödslas bort, som här användas till produktivt arbete.

Det är sammanlagt en betydande jordareal, som underkastas intensiv odling och förvandlas från åker och äng eller ofruktbar mark till rikt avkastande trädgård.

Det är stora värden in natura, som här på lediga stunder frambringas till ekonomisk fördel för de mindre bemedlade hemmen.

Det har sin betydelse att i våra samhällen, där missnöjet där nere sjuder som en vulkan, stora grupper av medborgare tillföras ett stort och varaktigt glädjeämne.

Det är av betydande värde att de egendomslöse få en bit svensk jord att som sin egen värda och hålla kär.

Det förefaller som skulle de olika samhällenas kvinnliga stadsfullmäktige kunna finna en synnerligen lämplig uppgift i att ordna städernas koloniträdgårdsfråga, en tilltalande, intressant och tacksam uppgift, vars lyckliga lösning skulle tillförsäkra dem sympati, beundran och erkännande.

Det förefaller som skulle de olika samhällenas kvinnliga stadsfullmäktige kunna finna en synnerligen lämplig uppgift i att ordna städernas koloniträdgårdsfråga, en tilltalande, intressant och tacksam uppgift, vars lyckliga lösning skulle tillförsäkra dem sympati, beundran och erkännande.

Det förefaller som skulle de olika samhällenas kvinnliga stadsfullmäktige kunna finna en synnerligen lämplig uppgift i att ordna städernas koloniträdgårdsfråga, en tilltalande, intressant och tacksam uppgift, vars lyckliga lösning skulle tillförsäkra dem sympati, beundran och erkännande.

Offentliga nöjen.

Folk som aldrig trampa ut barnskorna.

Barn sakna sinne för proportioner. De roas av bagateller och sörja över småsaker. De kunna försjunka i tungsinne över ingenting och explodera av skratt utan begriplig orsak.

Men när vi möta samma barnsliga väsende hos vuxna bereder det oss icke samma nöje. Det naturliga tyckes vara, att människor skola tilltaga i visdom med åren, men faktiskt är det ganska gott om folk, som aldrig trampa ut barnskorna.

I likhet med barnet sakna de sinne för proportioner. De tillmätta ofta rena oväsentligheter den största betydelse, de roas av skrapsaker, taga bagateller tragiskt.

De dessa fullvuxna barn leva och röra sig i en värld av bagateller. Vad de intressera sig för är bagateller, vad de tala om är bagateller. Vad som sysselsätter dem är det egna jaget, dess småbekymmer och småkrämpor, kläder och moder, bordets nöjen, andras privatangelägenheter, sporten med dess rekord, litrarnes mångfald och allt detta icke i förbigående som något av underordnad betydelse utan som det vilket ger dagarna, månaderna, åren dess viktiga innehåll.

AFORISMER

Om sin nästa skall man tala så litet som möjligt; ty det som man börjar i gott slutar ofta i ont. Vår nästa är ett glas som lätt går sönder, om man för ofta tager det i handen.

Att sända glädje i själarna är egentligen mitt käraste nöje.

Journalistens natt.

Original för Kvinnornas Tidning av En journalist.

Det är timmarna före prässläggningen. Han sitter under redaktionslampen och saxar och rubricerar, klipper och skriver. Telefoner ringa i angränsande rum, röster ropar, skrika, steg trampa övbrutet brådsakande fram och åter i korridoren utanför.

Varje stund produceras nya remсор i manuskriptkorgen bredvid honom. Luften skälver av spänning — av oro. Sista ministerkrisen? — Stort uppror i Tracien! — Lloyd George — Wirth — Ebert — Krestinskij...

På den sönderbrutna, kaotiska världskartan defilera tidens ryktbarheter utan rast och ro förbi hans trötta, brinnande ögon. Telefonen, telegrafvärderna oavbrutet ned nytt material på hans bord. Titlar — namn — uppror par.

Ansiktet.

Hon ser sig i spegeln, låter blicken provande glida över dragen och sänker den till sist sökande i ögonens djup.

Detta är hennes ansikte sådant som människorna se det, men visar det henne sådan hon verkligen är? Bär icke hon och alla en mask, som medels ett lätt minspel, en glimt i ögat får just det uttryck stundens förhållanden påkalla: artighet, vänlighet, älskvärdhet, deltagande, uppmärksamhet och allt vad gott är.

Genom en idéassociation springer hennes tanke över till en roman av Oscar Wilde. En ung man, ännu obesmittad av livet får sitt porträtt målat. Det blir i detta porträtt och icke i hans eget ansikte, som hans känslor, sinnesrörelser, önskningar, tankar och upplevelser rista sina utplånliga tecken.

Nog sagt, i en framtid då kvinnorna i någon mera avsevärd utsträckning kommit i utövning av domarkallet, kan man helt säkert le ett olympiskt leende åt det mer eller mindre subjektiva känslotänkande, som nu präglar motiveringarna till ärevörda ämletsverks ängsliga avstyrkanden i fråga om kvinnors tillträde till domarbanan.

Äter glider hennes blick över spegeln och sänker sig frågande ned i ögonens djup.

Äro också dess drag härjade och vanställda, stämpade av låga böjelser och handlingar? Eller illumineras och förskönsas det av en vilja till det goda?

Den mask hon nu bär, och vilken hennes egen blick knappast förmår genomtränga, skall en gång falla med det jordiska höljets, och hennes verkliga ansikte blottas. Skall hon då frimodigt våga lyfta det, eller skall hon bävande av blygsel söka dölja det?

Bildade äro vi icke i den mån vi äro lärde, utan i den mån som en självständig genomgripande, inom sig själv slutet och överensstämmande utveckling av människans ädlaste anlag gått för sig inom oss.

Var god REKOMMENDERA Kvinnornas Tidning TILL EDRA VÄNNER!

Insändarnes spalt

Kvinnans lämplighet som underrättsdomare. (Ett apropos till art. med ovanstående rubrik i nr 17).

Man behöver nog icke ta sig allt för djupt av olycksprofetierna om kvinnornas bristande lämplighet som domare. Man kan ju blott dra sig till minnes alla de befängda hypoteser, som under röststridsdagarna uppställdes om kvinnors omöjlighet som riksdagsledamöter och vilkas ovederhäftighet man knappast behöver påvisa nu, då man till och med i en högerländsk tidning sådant omdöme som: "Det enda förnuftiga yttrandet i debatten föllades av en kvinna".

I ett avseende är kvinnorna redan för närvarande icke blott i hög grad lämpliga som domare utan kan till och med sägas vara nödvändig, och det är i familjerättsmål. För den rätta tillämpningen av en lagstiftning, vilken, som fallet är med vår nya giftermålsbalk, principielt tar avstånd från den s. k. "dubbelmoralen", fördras utan tvivel, att även den kvinnliga uppfattningen får göra sig gällande.

Även i sådana brottmål, där kvinnor på ett eller annat sätt äro inblandade, borde det ovillkorligen finnas kvinnliga bisittare i rätten. Man torde kunna våga det påståendet, att det kvinnliga inflytandet här skulle motverka ett schematiskt och schablonmässigt avgörande av rättsfrågor, på vilka kanske en individs hela väl eller ve äro beroende, och sålunda även i lagens bokstav ingjuta livets anda och friskhet.

Äro också dess drag härjade och vanställda, stämpade av låga böjelser och handlingar? Eller illumineras och förskönsas det av en vilja till det goda? Den mask hon nu bär, och vilken hennes egen blick knappast förmår genomtränga, skall en gång falla med det jordiska höljets, och hennes verkliga ansikte blottas. Skall hon då frimodigt våga lyfta det, eller skall hon bävande av blygsel söka dölja det?

Även i sådana brottmål, där kvinnor på ett eller annat sätt äro inblandade, borde det ovillkorligen finnas kvinnliga bisittare i rätten. Man torde kunna våga det påståendet, att det kvinnliga inflytandet här skulle motverka ett schematiskt och schablonmässigt avgörande av rättsfrågor, på vilka kanske en individs hela väl eller ve äro beroende, och sålunda även i lagens bokstav ingjuta livets anda och friskhet.

Sport för flickor.

"Sport för flickor" var ämnet för en diskussion, som nyligen hölls i London inom en sammanslutning av skolläkare.

Doktor Alice E. Sanderson, läkare vid Ladies' College, Cheltenham, vände sig därvid med styrka mot antagandet, att de mera ansträngande slagen av sport såsom cricket, hockey och dylikt äro skadliga för den kvinnliga ungdomen.

Doktor Sandersons erfarenhet går i motsatt riktning. Friluftsliv och kraftigt motion göra, som var man vet, gossarne friska och starka. Det ligger i sakens natur, att de även för flickorna betyda hälsa och kraft. Vid Ladies' College upptar dagsschemat en eller en och en halv timmes idrottslekar utomhus. Flickorna komma tillbaka från lekfältet med röda kinder, klara ögon, uppfriskade och muntra till sinnes, hungriga som vargar.

De hysta farhågorna att idrottslekar, förenade med stark kroppslig ansträngning, menligt inverka på flickorna med hänsyn till deras blivande moderskap äro helt säkert fullständigt grundlösa. Man har velat göra gällande, att kvinnor med en genom sportövningar kraftigt utvecklad fysik bliva modrar till klena barn. Ingenting finnes som kan styrka ett sådant antagande, vilket ju står i uppenbar strid mot naturens lagar.

Herr Lindemann är nervös och otålig, och när han klär sig, råder en något upprörd stämning i sängkammaren. Än kan han inte hitta halsduken, än är det vänstra skon, som gömt sig, än passar kragknappen på att halka ur hans oskickliga fingrar

Glatt går disken undan, om man tager en smula Tomtens Tvättpulver i diskvattnet.

CRETONNER. Göteborg. Verkligt låga priser.

Ensamjungfru

önskas av liten familj att medfölja till landet. Bör vara kunnig i matlagning. Platsen gäller endast 1 Juni-31 Aug. Lämplig plats för jungfru, vars herrskap reser utrikes i sommar. Vidare besked pr telefon 18070.

och med lätta skutt kila i de omöjligaste hörn. Fru Lindemann, som varje morgon måste bevittna denna kamp, fick en ljus idé. Hon rådde mannen att taga knappen i munnen tills han just var färdig att placera den i kragen.

Nästa morgon förskräcktes hon genom ett våldsamt gurglande och stönande. Hon störtade fram och ropade: "Vad i all världen står på?" "Nu är det färdigt!", sade Lindemann, "jag slök knappen."

Med en lättadens suck sade fru L.: "Då vet du åtminstone var den finns."

NORNAN är och förblir den bästa symaskinen. Hållbar (10 års garanti), lätt o. tystgående, syr övertråffad vacker linnesöm. Stoppa o. broderar. Modern, elegant utstyrel. Billigt pris. Förmånliga betalningsvillkor.

Vita Bandet Slottsskogen MUSIK VARJE AFTON av en avdelning ur Göteborgs Symfoniorkester.

Har Ni tänkt

att prenumerera på "Kvinnornas Tidning", denna de svenska kvinnornas egen röst i prässen, så var väntlig och sätt beslutet i verkställighet!

Teaterspalten.

Stora Teatern i Göteborg har, välvilligt assisterad av vädrets makter, som jagat människorna under tak, den gångna veckan samlat mycket goda hus med Jean Gilberts muntra operett »Prinsessan Olala».

Lorensbergsteatern i Göteborg har likaledes under den gångna veckan givit livsglädjen spelrum på sin scen genom framförandet av ungarens Herzeg Ferenc's eleganta komedi »Riddaren av i går».

Nästa program upptar »Den stora Katarina» och »Leka med elden». Premiär den 9 maj.

Biografteatern Palladium i Göteborg ger innevarande vecka ett amerikanskt lustspel. »Pappas ungdomssynd», en filmad teaterpjäs av F. H. Maltby. Händelsen utspelas i Amerika med alla de trics och överraskningar som de bästa amerikanska filmstjärnorna ha att bjuda på.

Tidningen Form och Färg anordnar dagarna den 8-14 maj en utställning i H. I.-Centralen i Göteborg, omfattande hantverk och konstslöjd, vävnader, möbler, lampskärmar i textil, sidenmålning, bokband, keramik, smide i silver, järn och koppar.

sommarmålar. Det gula fältet blir mindre och mindre — snart endast som en liten fjärran ljus oval, kring vilken ramen av mörker drager sig samman. Slutligen återstår endast en liten smal springa av ljus — en trådlin gränstrimma på vilken hans själ ännu vacklar mellan vaka och sömn. Snart slocknar även den för hans medvetandes ögon och han får sova — sova — ack, sova!

Plötsligt skräller det som ett skarpt kanonskott genom hans själ. Han sitter ögonblickligen upprätt i sängen med vidöppen blick. Hjärtat bultar, blodet flämtar vid tinningarna, pulsarna hamra.

Vid denna tanke är det som om krevaden av en bomb sliter sönder hans bröst — varje ax i det gungande rågfältet är slungat i atomer ut i rymden.

Han griper sig med brinnande händer om de hamrade tinningarna. Vad i himlens namn hade han gjort! Hade han i brådskan och oron skrivit galet och kallat utrikesminister Schalinikow konseljpresident!!!

Hvarje omtänksam husmoder

insänder alltid sin ull och sitt förslitna stickulle till A

A.-B. Fors Ullspinneri i Nyköping. I utbyte erhållas präktiga och varma Filtar, Tyger, Stickgarner m. m. Agenter på de flesta platser i landet

Lilla Greta: — Hur skall jag kunna veta, när jag är stygg?
Mamma: — Det talar samvetet om för dig.

Greta: — Det är inte så noga med vad samvetet säger till mej, men talar det om det för mamma också?

Holger Bille

TANDKLINIK

Vittfeltsplan 1 B. Tel. 19340. Göteborg. (Mitt emot Engelska kyrkan). Mottagningstid vard. 10—3, sönd. 11—12. Specialité: Löstander alla slag. Guldarbeten, guldbryggor och guldsticktänder.

Resande kunna erhålla sina arbeten på dagen.

Nervositet.

III.

Der stora betydelsen av andningsrörelser.

Den mest lugnande och stärkande av alla övningar för nerverna består i djup och rytmisk andning och i röstövningar i samband därmed.

tiden skolla vi nog lika litet vilja sakna våra andningsövningar som vår måndag.

Efter varje längre andningsövning måste vi ta en kort vila. Det är viktigt att börja andningarna lätt och sakta, att fortsätta på samma sätt och att göra ombytet från in- till utandning så omärkligt som möjligt.

För kortare andningsrörelser kan man räkna till tre eller fem vid både in- och utandning, tills man vant sig vid denna rytm och sedan kan fortsätta utan räkning.

Och nu till sist ett kort sammandrag av allt detta: "Om man alltså vill bli fri från nervor, så bör man lära sig att verkligen vila, när man vilar, och att arbeta utan onödigt ansträngning, när man arbetar, lära sig att lägga bort det andliga motstånd, som försorsakar "nerverna", och som ger sig uttryck i harm, oro, häftighet, otålighet eller medlidande med en själv.

Det kanske blir svårt i början, men vi skola säkert komma därhän, om vi

stadigt arbeta för detta mål, ty det är ju Guds egen lag, som vi lära oss att lyda, och den lärdomen kommer oss att ständigt allt bättre kunna fatta, vad förtröstan på Gud verkligen är. Det finns ingen förtröstan utan lydnad, och en förnuftig lydnad föder förtröstan.

Och nu till sist ett kort sammandrag av allt detta: "Om man alltså vill bli fri från nervor, så bör man lära sig att verkligen vila, när man vilar, och att arbeta utan onödigt ansträngning, när man arbetar, lära sig att lägga bort det andliga motstånd, som försorsakar "nerverna", och som ger sig uttryck i harm, oro, häftighet, otålighet eller medlidande med en själv.

Sano-Kapslar. En knapp dagligen, abstrakt snabbt, smagligt, lättsamt och gott. För smaga och sömnlöshet. För nervösitet, sömnlöshet och kemikalieförorening.

Det viktigaste. Det kanske blir svårt i början, men vi skola säkert komma därhän, om vi

GARDINER. Största urval. — Lägsta priser. A.-B. CARL JOHNSON, KUNGSTORGET 2.

Johnny har på grund av en lättare förkylning förbudits att bada. Han går emellertid neråt stranden, och när han kommer tillbaka, vittnar hans våda peruk om att han överträtt förbudet. Faderns käpp kommer fram i en hast.

När jag kom ner till stranden, försvarar sig Johnny, kom det plötsligt en sådan väldig frestelse över mig, att jag absolut inte kunde stå emot.

Så-åh? Så-åh? säger pappa. Och baddräkten, som du håller bakom ryggen??!!

Ja, den tog jag ju med mig ifall frestelsen skulle komma över mig.

Herr Kvist: — Är fru Blad också anfäktad av vidskeplighet? Om ni bjuder främmande, är ni då t. ex. rädd att ha 13 till bords?

Fru Blad: — Dödligt! — Ha vi mer än fem gäster till en middag går nämligen kokerskan.

Domaren: — Återigen står ni här anklagad för att hava varit svår mot er hustru. Kan ni inte leva tillsammans utan sådana här uppträden? Den anklagade med känsla och övertygelse: — Helt visst! Helt visst! Men inte å vara lycklig!

Tänk så lätt aluminiumkärnen återfås sin silvrigglänsande yta, då de poleras med "Zelos Aluminiumputs". Priset är endast 45 öre pr burk. Tillverkare: Fabriken Zelos, Göteborg.

FRIDA SCHRODERS. Mode- och Kortvaruaffär. Telefon 3779. HAGA NYGATAN 12. Telefon 3779. Nyheter för Vår- & Sommarsäsongen inkomna i smakfulla modeller till billiga priser.

Damkläde. i ett flertal moderna färger utsläjs billigt direkt från lager. S. ERICSONS KLÄDELAGER, Järntorget 3, Wilsons hus, 2 dra vän. Öppet 8-7.

Husmödrar. När Ni lägger in silt eller grönsaker använd då endast Vinägrons Ättiksprit. Marknadens billigaste. — Numera oöverträffad i kvalitet och styrka.

tugga den väl. Andas den friskaste luft man kan, andas in det djupa, lugna och rytmiska. Skaffa sig så mycket frisk, stärkande motion som möjligt. Utföra sitt dagliga arbete så väl som det står i ens förmåga, koncentrera sin uppmärksamhet så helt och hälst på strävan att bli frisk både för sitt arbetes och för andra människors skull, att man inte har någon tanke på att beklaga sig över sin sjukdom.

Det finns många roliga historier om framlidne polismästare Raab i Uppsala. Här är en av de bättre:

I Uppsala inträffade rätt ofta, att pojkar ramlade i Fyrisån och drunknade. Polismästare Raab begärde då av stadsfullmäktige, att ett skydds-räck skulle uppsättas på den plats, där de flesta drunkningarna förekommit.

Fullmäktige beviljade anslaget och läto uppsätta räcketen, och en tid efteråt avgav Raab en rapport om resultatet. Det var en prydlig rapport, en

NU INKOMMET, till dagens lägsta priser!

Handvävda, färgäta Bomullstyger, stor sortering. Ylletyger, Vyella, Flaneler, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabriken, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttyger, Möbelytyger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäcken, Linnevävnader, Handdukar och Duktyger, bästa kvalitet. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snörliv. Näsdukar. Förkläden. Prima Bomulls- och Ullgarner.

Bertha Anderson, 15 Korsgatan 15

Manufaktur och förstklassigt damskrädderi. Östra Larmgatan 14. Beställningar utföras av dräkter, kappor och kjolar samt barnkläder. — Stort lager av moderna tyger för säsongen. Egna tyger mottagas. Absolut billigaste priser. ANNA KULLBERG. Obs! Adr.: Östra Larmgatan 14

DAMBLUSAR. Klädningar och Kjolar köpes bäst och billigast i O. F. Hulthbergs Blusaffär, Husargatan 40. Konfirmationsklädningar från 12.50 till högre priser.

Johnson & Carlson, Husargatan 24. — Tel. 4111. —

B. M. KIHLLGREN. MÖBELAFFÄR & TAPETSERAREVERKSTAD. Kungsgatan 7, Göteborg. Telefon 210 42. Möbler för Matsal, Sovrum, Herrrum samt enstaka möbler av alla slag. Möbler omstoppas och renoveras å egen verkstad. — Allt till billigaste priser.

verklig kurialstilens blomma, och den slöt på följande sätt: " — — — får jag alltså till hrr stadsfullmäktiges kännedom meddela, att sedan bemälda skydds-räck uppsatts, antalet icke drunknade pojkar avsevärt tilltagit."

När en kvinna behöver sympati önskar hon någon, som gråter med henne, när en man är i samma belägenhet vill han ha någon som kan svära med honom.

En hustru finner aldrig sin man oresonligare, än när han vill, att hon skall ta reson.

Tack! Till alla dem, som så välvilligt genom arbete, gåvor och inköp vid Caritas-försäljningen å Sjuksköterskehemmet bidragit till det oväntat vackra resultat, som sätter Caritasstyrelsen nr: 3 i stånd att tills vidare fortsätta sitt arbete, hembares härmed det allra varmaste tack. Göteborg den 4 maj 1922. A Caritas' vägnar: Anna Lönnerblad.

KÖP AKTIEBOLAGET Bröd Majornas Ångbageri's KÖP

På två dagar (icke mera) framkallas och kopieras plåtar och film. Förstklassigt arbete — vanliga priser. Inramningar samt konträrigt utförda Förstoringar till billiga priser. HILDING CARLSSON, HUSARGATAN 23.

Synerligen gott och skort skall Ni finna att Bergmans Enkas, Stilm, DELIKATESBRÖD är. Prova blott!

Antifräknin

är bästa giftrika medel för avlägsnande av fräknar, bruna fläckar (leverfläckar) revormar och solbränna. Gör en full hy ren och vit, Behagligt att använda. Säljes å 3 kr. pr burk hos Parlymer O. Pihlström, Göteborg.

På två dagar framkalla och kopiera vi Edra plåtar och film. Förstklassigt arbete, vanliga priser. GÖTEBORGS ILLUSTRATIONSBYRÅ, Arkivgat. 7. Billiga kameror, plåtar och film.

En hemlighet

är varför Yvy-tvålen blir mer och mer berömd och efterfrågad. Endast den, som en gång anvant YVY-tvålen, vet varför han ej använder andra toalettvålar.

Damer och herrar, som sätta värde på ungdomsfriskhet och ett vackert yttre, uppnå detta genom ständigt bruk av den med förskönande parfymer och välgörande ingredienser tillverkade Yvy-tvålen.

Yvy-tvålen är den mest fulländade toalettvål, som kan åstadkommas till så lågt pris, att den kommer till användning i varje hem. Yvy-tvålen är tillverkad på särskild för denna tvål utmärkt metod, med tillsats av de mest utsökta essenser på detta område samt med stöd av vetenskapen, under noggrannaste beaktande av hygiens fordringar. Yvy-tvålen erhållas i varje väl sorterad affär från Ystad till Haparanda.

Österlin & Ulriksson, Kem.-tekn. fabrik, Ystad.

Bliv medarbetare i KVINNORNAS TIDNING!

Vid behov av Arbetskraft

— manlig eller kvinnlig — värd Eder till Göteborgs Stads Arbetsförmedling organ för Sveriges off. arbetsförmedling ÖPPEN HELA DAGEN. Huvudkontoret: Adr. f. d. Sahlgrenska Sjukhuset. Tel. 2873, 2874 och 2875, stå i direkt förbindelse med manl. och kvinnliga avdelningarna.

Avdelningskontoret för däck- och maskinpersonal: Adr. Sjömanshuset. Tel. 40229. Avdelningskontoret för manlig och kvinnlig intendenturpersonal: Adr. 1:sta Långgatan 25. Tel. 40212. OBS! All platsförmedling är avgiftsfri.

Brästh's Konditori. Victoriatgatan 1 B (hörnet av Storgatan) REKOMMENDERAS.

A. Ellwén. Kött- & Fläckaffär. Saluhallen 133. Telefon 4481. OBS! Prima varor. Billiga priser. Redbar behandling.

ARLA MJÖLK. Distribution på glasflaskor. — Tel. 8578, 3699 — ARLA MJÖLKSERVERING. Drottninggatan 13. Tel. 90 96.

Till Sveriges Kvinnor! Giv "honom" ett gott råd, att använda WILKES HATTAR. Obs! Garantimärke medföljer varje hatt

Han trycker händerna fastare omkring pannan och försöker draga sig till minnes — mana från bilden av telegrammet — papperet — sin egen stil — varje minsta detalj från sin behandling av detta sista kvällstelegram, som plötsligt dykt fram ur det kaotiska molnet av händer och ställt sig som en ond aning inför hans själ. Och nu ser han tydligt hur det står där i en väldig jätterubrik: Konseljpresident Schalnikow.

sivt ljus som om tusende brinnande lampor plötsligt utsant sitt eldhav över den. Och i detta eldhav tronar som ett väldigt namnchiffer ordet: Konseljpresident.

Det står på himlen, på haven, på husväggarna. I morgon skall hela världen ha sett det. Han ser huru prässarna, som redan sedan någon timme tillbaka varit i full gång, producerat fram det i tusentals exemplar. Han ser hur de med svindlande hastighet slå ned ark efter ark och tycker sig schavottera under varje nytt slag. Han ser en hel stab av människor falska, bunta, packa, skicka, bära ut upplagan, ser tågen ånga i väg åt alla väderstreck med den tidning, vari hans felaktiga uppgift står. Han hör pojkarna ropa ut den på gatorna, ser folk öppna den — och studsa — studsa och le...

Konseljpresident Schalnikow! Och leendet sprider sig från mun till mun — från människa till människa — över landsbygd och städer tills hela riket skrattar — skrattar hänleendets, skadeglädjens försmädliga skratt. Konseljpresident Schalnikow!

Han hör det olycksaliga namnet på alla gator — i alla spårvagnar — i alla lokaler — i telefontrådarna över landet — i telegrafkabellarna över världen.

Med ett dovt stönande springer han upp. Kläderna — sängen — vilan bränna honom. Han måste ut — måste tillbaka till redaktionen — kasta sig emellan de slamrande prässarna — häjda upplagan — vinna rättelse. Med darrande iskalla händer famlar han efter sina kläder. Han fryser så att han hackar tänder. Svetas och fryser. Efter en stund står han åter på gatan. Står — nej halvspringer, med långa steg, flämtande hjärta och hamrande tinningar. Nu fryser han icke längre, i hans ådror flyter sjudande lava i stället för blod. Han störtar in på redaktionen. På en soffla ligger nattvakten och sover. Det elektriska ljuset brinner här och där över öde rum. Han tar en genväg över ett rum intill sitt eget. På bordet ligger ett första avdrag, ännu fuktigt och doftande av trycksvärta. Han sliter upp det och håller andan.

Det svartnar för hans blick. Där står: Konseljpresident. Han skyndar vidare in i sitt eget rum för att omedelbart ringa ned till tryckeriet. Även på hans bord ligger ett nummer, färskt och fränt. Febrilt tar han upp och skakar ut det för att övertyga sig än en gång. Det surrar till i hans hjärta som om en sträng brutit.

Där står i tydliga jättebokstäver för hans ögon: Utrikesminister Schalnikow. Han känner icke längre golvet under fötterna. Ilar ut i det yttre rummet och griper det första exemplaret. Griper det — jämför och blir stående som förstenad. Nu står även där med stora svarta bokstäver: Utrikesminister Schalnikow.

Han stirrar i outhärlig häpnad på ordet, läser det gång på gång, stryker över det med fingret. Det står kvar — står tydligt och klart så att han kan stava till varje bokstav: U-tr-i-k-e-s-m-i-n-i-s-t-e-r.

de han kunnat se något som icke fanns där? Satt bilden från de marterande synerna i natten så fast i hans näthinna att den överflyttades på papperet liksom bilden av vissa geometriska figurer kunna transporteras på en vägg eller ett tak sedan man en tillräckligt lång stund oavbrutet betraktat dem. Var detta samma fenomen?

Han lägger tidningarna bredvid varandra för att jämföra och övertyga sig än en gång. Det står rätt. En lättadens suck lämnar ofrivilligt hans bröst. Men med denna suck är det även som om spänningen, som hållit honom uppe, brister, och han känner sig med ens trött — välgörande likgiltigt trött. Med långsamma steg går han änyo hem. Nu tror han att han skall få sova.

När han vaknar fram på förmiddagen nästa dag är det till en värld, där morgontidningen med den största utrikesministern Schalnikow redan är en passerad episod. Hans fru väntar honom vid frukostbordet, klarögd och utvilad. Vid kuvertet ligga morgontidningarna.

Han vecklar ut en och säger helt apropå: — Och Schalnikow som är störtad! Hon breder gladlynt och med frisk aptit en ny smörgås och säger likgiltigt: — Det är hemskt! Men varför skall de också flyga. — Flyga ??? Han betraktar henne nu i mällös förvåning. Men med ens förstår han. Hon tror att Schalnikow var flygare. Då lyfter han tidningen framför sitt ansikte och ler — ler åt världen, men mest åt sin egen obetydliga roll i den.

Lärlarinnan i kristendom: — Nå, Göran, vi antaga, att du har två äpplen, ett mycket stort och vackert, det andra litet. Så möter du en gosse, som ber dig om det ena äpplet. Vilket ger du honom då? Gösta rasht: — Det beror alldeles på, om han är starkare än jag eller inte!